

[Søren Andersen.]

sikringsmæssige formål. Jeg synes også, det er rigtigt, at man i en overgangstid får lejlighed til at regulere kontingentet ved, at der tillades et vist forbrug af formuen. Men det er jo alligevel for lidt positivt, og derfor synes jeg i og for sig, der var brug for et lovinitiativ i retning af, at der blev mulighed for — jeg tror, det var i medlemmernes interesse, både ufaglærtes og faglærtes — at bruge nogle af de penge, som er de forikredes egne, til at skabe mere kursusvirksomhed. Det moderne samfund med dets strukturændringer kræver noget sådant, ikke alene for de ufaglærtes vedkommende, men i allerhøjeste grad også for de faglærtes. De tanker, jeg fremsætter her, forventer jeg der kan blive lejlighed til at tale om i udvalget.

Den karenstid, som vi hidtil har haft i arbejdsløshedsloven, betyder megen administration og har ikke ret meget økonomisk betydning og vægt, men så vidt jeg har fulgt forhandlingerne på andre sociale områder, er der ikke udsigt til, at den bliver ophævet for sygekassernes vedkommende, og derfor kan der måske være nogen betænkelighed ved at ophæve den her af principielle grunde og under hensyn til den brede, samlede ordning, som forventes skabt.

Endelig skal jeg sige, at jeg lægger megen vægt på, at der fra den 1. april 1968 opbygges et neutralt instrument til arbejdsanvisning, og jeg håber, at dette instrument kan bygges op, idet man samtidig ser efter den kommunestruktur, der skabes. Det drejer sig såvel for den enkelte, der er beskæftiget, som for samfundet om, at der går så få arbejdstimer spildt som muligt; det gavner hans økonomi, og det gavner samfundets produktion og økonomi, at der er en hurtig og handy mulighed for at anvise arbejde.

Jeg skal sluttelig sige, at det foreliggende lovforslag ikke i første omgang koster staten penge — fordi man tager 204 mill. kr. ind — men ellers vil det med det arbejdsløshedsniveau, vi har i øjeblikket, reelt koste 50-70 mill. kr. Vi kan slet ikke tænke på, at det, hvis der skulle komme ledighed som i 1958, ville koste 300-400 mill. kr.

Må jeg føje til, at der er en hel række

praktiske spørgsmål, som vi skal se på og vurdere i udvalget. Jeg skal på venstres vegne tilsige en velvillig behandling af disse problemer i det udvalg, der måtte blive nedsat.

Asger Jensen: Det har længe stået det konservative folkeparti klart, at arbejdsløshedskasserne og arbejdsanvisningen hvilede på en forældet lovgivning, og det er mange år siden, vi forsøgte at tage initiativet til at få nogle af de værste skævheder rettet, men det har været svært at trænge igennem med det. Det foreliggende lovforslag er imidlertid et resultat af en udvalgsbehandling, hvor man er nået til enighed om en del ændringer, og jeg synes, det er prisværdigt, at udvalget enstemmigt er kommet så langt, som tilfældet er. Man kunne jo ikke forvente, at en så stor og vanskelig sag helt kunne ordnes på én gang.

Vi har i mange år peget på, at det var en urimelighed, at de med den mindste indtægt og den største risiko for arbejdsløshed skulle belastes hårdt ved kontingentbetalingen. Vi må derfor se det som et fremskridt, at man her er nået frem til, at kontingentet alene gradueres efter den dagpengesats, som de enkelte kasser selv vedtager. For medlemmer af kasserne vil understøttelsessatserne naturligvis også have en betydelig interesse, og her går forslaget som bekendt ud på, at der i 6 dage i ugen kan udbetales indtil 50 kr. om dagen, dog således at understøttelsen, eventuelt i forbindelse med andre forsikringer, ikke kan overstige $\frac{4}{5}$ af normallønnen. Da understøttelsen skal udbetales med den samme sats til medlemmerne, og børnetilskuddet, huslejhjælp, børnehjælp og juleunderstøttelserne herefter bortfalder, så kan man nok se, at man nærmer sig det princip, at der ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Hvor der virkelig finder en arbejdsløshed sted, som de pågældende er helt uden egen skyld i, er det også min opfattelse, at med de forpligtelser, de fleste i dag sidder med, kan samfundet ikke være tjent med at udbetale alt for kummerlige understøttelser. Men det må på den anden side så være en forudsætning, at der er den fornødne bevægelighed på arbejdsmarkedet — og det både på det faglige og det geografiske område.